

РЕШЕНИЕ

№ 22937

гр. София, 11.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Бойкинова
Адриан Янев**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **6781** по описа за **2024** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Председателя на Комисия за регулиране на съобщенията, депозирана чрез процесуалния му представител ст. юриконсулт М. Г. с приложено пълномощно срещу Решение №1580/04.04.2024 г., постановено по АНД №17389/2023 г. на СРС, НО, 13-и състав. Със същото е отменено издаденото от него НП №26/03.11.2023 г., с което на „Скай лайн къмпани“ ООД е била наложена имуществена санкция от 500 лева за нарушение на чл.261, ал.1, т.1 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС). В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен в нарушение на закона и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Сочи се, че е налице пълно, точно и ясно описание на административното нарушение, включително датата, на която е извършено гласовото повикване, номерът на изпращача и този на получателя, както и целите на повикването – реклама на медицински център. Твърди се нарушение на процесуалните правила, като според касатора СРС не е изпълнил задължението си да вземе всички мерки за разкриване на обективната истина. Касаторът намира, че като не е допуснал до разпит изрично изисканият от него свидетел, по чийто сигнал е била осъществена проверката, съдът е възпрепятствал разкриването на обективната истина. По отношение на съставомерността на деянието излага, че в производството

не са ангажирани доказателства за дадено съгласие от страна на получателя на повикването за обработване на негови данни за целите на директния маркетинг и реклама, както и че в хода на извършената проверка безпротиворечиво е установено, че е извършено повикване. По тези съображения, подробно мотивирани и поддържани в проведеното открито съдебно заседание от процесуалния представител юрисконсулт В. В., се иска отмяната на обжалваното решение и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено, а в условията на евентуалност – да се върне делото за ново разглеждане от друг състав на СРС със задължителни указания по прилагането на закона.

Ответникът по касационната жалба, „Скай лайн къмпани“ ООД, чрез процесуалния си представител адв. А. Д. в съдебно заседание оспорва касационната жалба, която счита за неоснователна. Подробни съображения са развити в представена писмена защита.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е основателна.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд София - град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление /НП/ № 26 от 03.11.2023 г., издадено от Председателя на Комисия за регулиране на съобщенията, с което на „Скай лайн къмпани“ ООД, ЕИК[ЕИК] на основание чл.335, вр. чл.336 от ЗЕС е наложена имуществена санкция в размер от 500 лева за нарушение на чл.261, ал.1, изр.1 ЗЕС. Дружеството е санкционирано за това, че на 18.04.2023 г. в [населено място] е осъществило повикване от посочен ползван от него телефонен номер за целите на директния маркетинг и реклама до посочен телефонен номер, ползван от Р. Р., като повикването е имало за цел реклама на новооткриващ се медицински център, като не е получило предварително съгласие от Р. за осъществяване на повиквания за целите на директния маркетинг и реклама на съответните услуги.

С обжалваното в настоящото производство Решение №1580 от 04.04.2024 г., постановено по АНД №17389/2023 г. СРС е отменил наказателното постановление изцяло. За да постанови този резултат, въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 12.09.2023 г. О. К. - държавен инспектор в главна дирекция „М.“ към КРС, след извършена проверка, съставила срещу „Скай лайн къмпани“ ООД акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено на 18.04.2023 г. нарушение на ЗЕС в присъствие на един свидетел. Нарушителят подписал АУАН без възражения. Такива били депозираны в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН. Въз основа на АУАН на 03.11.2023 г. И. Д. - Председател на КРС издал процесното НП.

Въззивният съд е приел, че са налице съществени нарушения на процедурата по издаването на НП и АУАН по ЗАНН, тъй като не съответстват на изискванията по чл.42 и чл.57 от ЗАНН, защото липсва описание на фактическите обстоятелства, при

които е извършено нарушението. Според СРС в АУАН и в НП е възпроизведено съдържанието на приетата за нарушена правна норма, като не са изложени достатъчно ясно конкретни факти относно съдържанието на проведения разговор, които да позволят преценка дали същият действително е имал рекламна или маркетингова цел. Липсата на описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, възпрепятства нарушителя да разбере фактическите рамки на административното обвинение и да организира защитата си спрямо тях. При тези обстоятелства СРС е приел, че този пропуск представлява самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

Въпреки това въззивният съд е разгледал и спора по същество, като въз основа на приетите по делото доказателства е приел за установено, че на ползван от Р. Р. телефонен номер се извършвали обаждания от „Скай лайн къмпани“ ООД, като честотата им била около два пъти месечно. При обажданията Р. получавал разнообразни предложения - закупуване на различни продукти - тенджери, тигани и др., както и посещения на новооткрит медицински център в С. З.. Р. в определени случаи казал, че няма интерес към подобни предложения, а в други затварял телефона. Един подобен разговор бил проведен на 18.04.2023 г. Във връзка с тези телефонни обаждания бил подаден сигнал до КРС, при което била извършена проверка на дейността на дружеството. От разпита на актосъставителя СРС е установил, че същата не е възприела непосредствено проведените разговори по телефона на Р., а същите са били преразказани от него в приложената по делото кореспонденция. В тази връзка СРС е установил, че в последната не се съдържат данни за конкретно проведен на посочената в НП дата разговор. Подалото сигнала лице е описало примерно провежданите разговори, които касаели различни продукти и услуги. Предвид това СРС е приел, че е останало неясно как АНО е възприел, че именно на тази дата е имало реклама на медицински център. При така установеното районният съд е извел извод, че представените от АНО доказателства не подкрепят лаконично изложената фактическа обстановка в НП, като остава недоказано, че на посочената дата е извършено телефонно повикване със съдържание, което да бъде определено като рекламно, поради което не се установява по несъмнен начин и описаното в НП нарушение на разпоредбата на чл.261, ал.1 от ЗЕС. При тези съображения наказателното постановление е отменено поради неправилно приложение на процесуалния и материалния закон.

Решението е правилно, а наведените в касационната жалба доводи са неоснователни.

Изводите на въззивния съд кореспондират на установената въз основа на събраните в хода на съдебното производство доказателства фактическа обстановка.

Правилно СРС е приел, че АУАН и НП не съдържат всички изискуеми от разпоредбите на чл.42 и чл.57 ЗАНН реквизити. Видно е и от двата акта, че в същите не са изложени конкретни факти относно проведения разговор, с който е прието, че е извършено нарушението. Същите са необходими, за да може да се извърши преценка дали този разговор е имал рекламна или маркетингова цел. Данни за съдържанието му не се съдържат дори в подадения от Р. Р. сигнал за нарушението. Като не е описал нарушението с всичките му съставомерни елементи, АНО е допуснал съществено нарушение във формата на АУАН и НП, което, както правилно е приел и СРС, не може да бъде saniрано в хода на съдебното производство, тъй като съдът не разполага с правомощие да разширява и допълва фактическата рамка на административното обвинение. В тази връзка неоснователно се явява твърдението на касатора в

касационната жалба, че в хода на въззивното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, като съдът не е допуснал до разпит искания от АНО свидетел, а именно подателят на сигнала. Именно защото в хода на съдебното производство не могат да се санират пропуските, допуснати в хода на АНП чрез допълване на обвинението, дори искания свидетел да беше допуснат до разпит, крайните изводи за нарушение във формата на АУАН и на НП не биха се променили. А процесуално нарушение е съществено тогава когато ако не бе допуснато, би могло да доведе до друг краен резултат. Допуснатото нарушение във формата на актовете е съществено от една страна защото нарушава правото на защита на санкционирания субект, а от друга – защото възпрепятства съда да извърши преценка на извършеното нарушение. Затова същото е достатъчно основание за отмяна на НП.

Допуснатото съществено нарушение е довело и до материална незаконосъобразност на обжалваното НП, тъй като в хода на проведеното съдебно следствие пред въззивния съд е останало недоказано, че именно на посочената дата е извършено телефонно обаждане със съдържание, което да може да бъде определено като рекламно. За съставомерността на деянието не е достатъчно да се установи, че от телефон на дружеството до телефон на подателя на сигнала на конкретна дата е осъществено телефонно обаждане, които факти са установени по делото. Необходимо е също да се установи, което е в тежест на АНО, че обаждането е било именно с рекламна или маркетингова цел. А този факт би могъл да бъде установен от съдържанието на обаждането, което, както вече се каза, дори не е описано в НП. Предвид това обосновани и правилни са и изводите на СРС, че нарушението не е доказано.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърдено НП следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на касатора не се дължат разноски. От ответника не са претендирани такива, поради което съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 222, ал.1 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1580/04.04.2024 г., постановено по АНД №17389/2023 г. на СРС, НО, 13-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

